

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias Vincentii Caraffa, Societatis Iesv Praepositi Generali, Tomvs ...

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Iter ad coelum in quatuor partium Semitas seu partes, & Fasciculum
Myrrhæ

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

3. Puritas Mariæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49363](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49363)

Tertium Privilegium.

PURITAS
MARIÆ.

- I. Præservata à peccato originali.
- II. Acceleratus in ea rationis usus.
- III. Libera à peccato actuali.
- IV. Libera à potentia.
- V. Sine fomite.
- VI. Sine deordinatione passionum.
- VII. Sine tentationibus.
- VIII. Purior Angelis.
- IX. Præmicaria seu vexillifera Virginum.
- X. Purissima in se & in aliis

Declaratio.

I.

Præservata à peccato originali.

Quia magna profecto cacophonia & dissonantia est, inquit Catenus inter hos duos terminos, esse Matrem Dei, & esse sub ira Dei, & tamen in Conceptione sua non fuisse actualis Mater Dei, et tamen prædestinata & futura Dei Mater, & Mater futura Dei toto & omni tempore debet esse honorata, quia ignominia antecedens sequitur eam, etiam pro eo tempore, quo Mater est, in quo non tantum est ignominia esse, sed etiam fuisse in peccato & sub ira Dei, esto tali culpæ unico duntaxat temporis momento fuisse obnoxia.

Catar. lib. de pecc. orig. & de Concept. B.V. Ibidem.

Ex alia parte, veluti argumentatur Anselmus, est maxima consonantia & decentia inter hos alios duos terminos, Summa dignitas Matris & summa puritas; Virginali ergo hæc summa puritas ab omni peccato etiam originali remotissima post Christum attribuenda est B. Virgini, orig. c. 18. nam

QVST
DE RES
TRIS
OV

*S. Aug. lib.
3. de lib. arb.*

*S. T. in 1.
dist. 17. q. 2.
a. 4. ad 4.*

*Ine. 11. loc.
fol. 202.*

*S. Vinc.
Ferrer ser.
2. de Nat.*

nam iuxta S. Augustini regulam de cuius in fieri, etiam, con-
conueniens fuit, ut Deus ita se gereret erga Matrem, ut
am; ergo ita fecit Deus, & quidquid tibi videretur, non igitur
lius occurreret, id scias fecisse Deum; & eadem ratione an-
confirmatur S. Thomæ doctrinâ concedentis, quod Conco-
B. Virgine sit summa puritas, non vero summa caritas; quia
quia augmentum puritatis est secundum contrarium, id est, con-
trario, scilicet, a peccato; & quia in Virgine fuit augmentum
ab omni peccato, eum in ea consequenter ab omni peccato, per
omnis puritatis; est augmentum charitatis est secundum
sum ad Diuinam bonitatem, quod semper eadem
& maius in sanctissima Virgine, & per consequens
summam charitatem; sed summam habuit puritatis
quâ maiorem haud habere poterat, in quantum
tat remotionem ab omni culpa. Procedit itaque
bertus magnus; qui non solum in anima, verum etiam
corpore & sanguine Virginis hanc summam puritatis
extitisse asserit: Non enim, inquit ille, Spiritus sanctus
lium, à quo ipse procedit, sanguini imprimeret, nisi
tatem Diuinam purificaret, nec Verbum Spiritus
membra sua formaret, nisi de materia à quâ puritas
ex omni capite sanctissima Virgo in Conceptione
titit purissima, quam cum sancti Angeli summa
uerentia & ueneratione spectarent, subitò ac
illa anima creata, iuxta & corpori unita fuit, summa
lætitia & iubilo festum Conceptionis in celo factum
ut refert Vincentius Ferrerius.

II.

Acceleratus in ea vsus rationis.

Cæteras inter gratias, quas Verbum Incarnatum
hibuit Præcursori suo S. Iohanni Baptista, eo tempore
quo uisitata à sanctissima Virgine Mariæ eius Filius
dignatum fuit hunc suum Præcursores sanctissimum
mundare à culpa originali, hanc etiam eidem præcur-
gratiam, quod in eo accelerauerit vsus rationis
sanctus Præcursor dotatus in super spiritu proprio
ventre materno perspicuè cognouit Verbum Incarnatum.

ita fieri potest, conformiter de eo canit S. M. Ecclesia: *Ventris ob-*
erga Matris, ubi recubans cubili, senserat regem thalamo manentem.
verum quod quis igitur negare poterit, eandem hanc gratiam ac
et eadem omni ampliore Beatissimæ Virgini concessam fuisse
cedens, ad Conceptionis suæ momento, quando ipsi fuit infusa
summa puritas; haud dubium est Virginem sanctissimam debi-
mre, in actu reverentiæ ad Deum conversam elicuisse actum
ine summi dilectionis & charitatis, maioris, ut sentit & probat sua-
enter affectus perfectionis, quam sit actus amoris ardentissimi
tatis affertur per scripturam Ieraphai.

III.

Libera à peccato actuali.

Idque probatur ex eodem principio summæ puritatis
Virgini competentis, roboraturque ratione D. Thomæ,
qui ait: *Non autem fuisset idonea Mater Dei, si peccasset a-* 3. p. 2. 27. a.
liquando, quia honor & ignominia parentum redundat in 4.
filios; ideo simpliciter fatendum (concludit idem san-
ctus Doctor) quod Beata Virgo nullum peccatum actu ale-
comissit, nec mortale, nec veniale, ut sic in ea impleatur,
quod dicitur Cant. 4. Tota pulchra es amica mea, & macula Cant.
non est in te. Eadem veritas definita fuit per Trident.
Concilium Tridentinum: *Sola Beata Virgo ex privilegio sess. 6. Can-*
in sua vita omnia peccata etiam venialia vitavit. 25
Eadem D. Thomæ ratio extendi potest ad ostenden-
dum primum privilegium B. Virginis, videlicet ad pro-
bandam præservationem à peccato originali à fortiori,
quia redundat in maiorem ignominiam Matris & filii
peccatum originale, quam veniale; illud enim & non
illud præstat gratiâ Dei, & constituit animam Deo inimic-
am; ergo si sanctissima Virgo exempta fuit à peccato
actuali veniali, multo magis à peccato mortali origi-
nali.

IV.

Libera à potentia.

Quod etiam affirmat S. Thomas; sed limitat hoc pri- S. T. in 3. d.
Pars Secunda d uile. 3. q. 1. a. 3.

UNIVERSITÄT
PADERBORN
BIBLIOTHEK

Alenf. 3. p. q. 9. memb. 3. a. 2.
Carthus. lib. 1. a. 22. de B.V.
 priuilegium ad tempus, quo concepit Christum, nim erat actualis Mater Dei; Verum alii faciunt id absolute intelligunt absque limitatione temporum; si non erat Mater, futura tamen erat; hanc adducunt rationem, quia semper & omnino re gratia Virginis lib. era extitit ab omni contrarietate pugnante, resistente, & impediente; in superius his fuit propter continuam gratia efficacis continuationem, & propter negationem Diuini concupiscentium, nam secundum D. Angelicum *impetum tollit libertatem, sed defectum libertatis; quia potest vel illud bonum, & non in malum, & in hoc Virginitasissima superauit gratiam Adami & Angelorum, quia hi poterant non peccare, si uellent, sed non poterat uelle peccare, unde quod Christus habuit gratia*
B.V. c. 2. n. 6.
 Christus habuit repugnantiam ad posse peccare, sed uero ratione hypostaticae unionis ad Verbum; Virgo eandem habuit ex priuilegio ratione gratiam Matris Dei.

V.

Sine fomite.

Sess. 5. de peccato originali.

Quia, secundum Concilium Tridentinum, *conscientia non est peccatum, sed est ex peccato & ad inclinatio, supponit namque peccatum originale causam, & inclinatio ad peccatum actuale, relictum; ergo si in Virgine non habuit locum peccatum originale, neque fomiti ullus unquam patuit; tertia haec inclinatio ad peccatum haudquaquam ueniens summae puritati supra allegata. Ex quibus tribus eruitur, fomitem in sanctissima Virgine extinguitur, sed etiam extinctum fuisse, relictum & quod ad actum secundum, & quod ad actum primum; nec solum fuisse extinctum in conceptione ipsomet conceptionis tempore sublatam & extinguitur, sed omnem fomitis concupiscentiam & quod*

contingere solent mediantibus pravis malicia-
tationibus & motibus, & Ratio est, quia ut supra
sum fuit, appetitus inferior Virginis liber erat
fomite; ergo neque per seipsam, neque vi
tium

Damasc. tum Dæmonis poterat esse rebellis rationi; **Qui**
lib. 3. de fide poterat esse causa intrinsecæ suggestionis; **Qua**
6. 2. purissima Virgo tentari poterat extrinsecè, **Qua**

modum Christus D. N. tentatus fuit. Ex quo
liquod dubium, an hæc potentia fuerit reduci
nimirum, an B. Virgo hoc modo fuerit tentata

S. Bern. det negatiuè S. Bernardinus, quia effugabatur
Tom. 2. nes à sua ardente charitate; sicut musca ab igne.

Serm. 51. a. verò probabilem censet partem affirmatiuam,
3. c. 2. tim verò Dæmon, quando intellexit dictum illu-

Gerson su- nis in cantico eius: *Beatam me dicent omnes gentes*
per Magnif credidit arrogantem; vnde ut adderet ei sum-

perbiæ, comparans in forma humana applicatam
Virgini, rationes Beatitudinis eius confirmandis

sis & nouas etiam adducendo, ut ratione summa
foelicitatis ad præeam in animi elationem & in-

tem deduceret; ast subito summa cum prudentia
militate abactus & repressus fuit à B. Virgine;

men Dæmon propterea à priori suo delitit con-
ita fremens potentioribus eam aggredientibus

quaquam omnino vanis; etenim quam puerili
tam, foelicem & exaltatam deprædicauerat, cum

vertens vela, ut humilem admirabatur, in hanc
pens verba: *Quam benè superbia in humilitate*

Idem. *eugè, eugè, digna eris, & lauanda per omnia*

nes. Cui respondet Virgo: *Confundantur*

tur, qui dicunt mihi eugè, eugè, sed soli Deo
nor & gloria.

Rationes pro hac opinione militante, sunt
Christi, exemplum nostrum: *ut possit comparari*

per omnia, sicut & exercitium maioris meritum
tatis, & hoc ipsum videtur voluisse inuete Deo

illis Dæmoni dictis: *Tu insidaberis calcabo*
mirum, per ext. insecam suggestionem, & in
caput tuum, semper de te triumphans.

VIII.

Purior Angelis.

Quia, secundum Albertum, puritas in Angelis fuit à lib. de B. V. gratia necessaria & non meritoria; at in Virgine fuit à cap. 182. gratia libera & meritoria. Angeli, quia sunt puri spiritus, impo- nis motibus, qui à carne proueniunt, haud poterant esse sobiecti, ac propterea ipsi habere puritatem quodam sine merito, quia fuit necessaria; at Beata Virgo, non obstante eo, quod non esset purus spiritus, habuit nihilominus gratiam Virginitatis adeo singularem, ut superaret Angelicam, & ex ea indicibile percepit meritum, quia in ea conservanda fuit libera.

IX.

Primicaria seu vexillifera Virginum.

Privilegium est, quod ei attribuit S. Bernardus san- S. Bern. ctissimam Virginem appellans primicariam Virginum, id est, signiferam seu vexilliferam Virginum, quæ Vexillifera inter Virgines, & ratio, iuxta Albertum Ma- Albert. de gaum, est, quia fuit prima Virgo origine & excellentiâ; B. V. c. 230. quod genuit omnes alias Virgines per imitationem. Et in hoc sensu notat & aduertit idem Doctor non dici de Christo, quod sit Virgo Virginum, quia non est primus inter Virgines, veluti Mater sua prima est; nihilominus idem subiungit, quod Christus in Virginitate superaret sanctissimam Matrem suam, quia maioris dignitatis & excellentiæ est, esse Virginem & Filium Virginis, quam esse Virginem & Matrem Virginum: Plus est esse Virgini- nem Virginis Filium, quam esse Virginem Matrem Virgi-

X.

Purissima in se, & in aliis.

Tanta enim erat vis & virtus gratiæ, quæ relucebat in vultu Virginis, & tanta erat vis virtutis Diuinæ, quæ in ea

LIBRARIUS
DE REPT
MUSEI
O.V.

eâ operabatur, ut solo aspectu mundanorum animarum ad cœlestia eleuaret, & solâ suâ præsentia speculanda corda accenderet in amorem & desiderium æternitatis.

Quartum Priuilegium.

GRATIA MARIÆ.

- I. Maria Inuentrix gratia.
- II. Repleta omnibus gratis.
- III. Dispensatrix gratiarum.
- IV. Gratia super omnes gratias.
- V. Super statum Adami.
- VI. Super statum Angelorum.
- VII. In gradu intensissima.
- VIII. In valore quasi infinita.
- IX. Continet summum virtutum apicem.
- X. Excellentiam quoque donorum compendit.

Declaratio.

I.

Maria Inuentrix gratia.

Luc. 1.
S. Bern.
Hom. 3 super
Missus
est.

Priuilegium attributum Virgini ab Angelis: *Inuenisti gratiam apud Dominum: Inuenisti Bernardus, quod quærebatur, & quod nemo antea inuenire, Sed quæ est ista gratia quam inuenit? Inuenit gratiam: inuenit Dei & hominis pacem, inuenit salutem, vitam perennem.*

II.

Repleta omnibus gratis.

Albert. M.

Quia, secundum Albertum est repleta gratia